FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

PREMSA FORANA

Número 262 Any XXII JUN Y 2008

CATALINA SUREDA COLOMBRAM EN LA RECOLLIDA DEL TITOL DE BECÀRIA DE CAJA MADRID

TROBADA DE LES REVISTES DE PREMSA FORANA AMB LA PRESIDENTA DEL CONSELL A CAS PADRÍ TONI

Sumari

Editorial i sumari 2
I seguint per dins el poble 3
Viatge a la ciutat llegendària de Tombuctú 4
Xerrades sobre educació 7
Beques Caja Madrid 7
Les Illes Balears a l'Expo Zaragoza 8
Bullit de Notícies 10
Demografia. Telèfons d'interès 12
Poemes i gloses 12
El temps. Horaris del tren i bus 13
Ternasco d'Aragó 14
Fent Carrerany fa vint anys 15
Pel camí d'Ullaró 15
Qui dies passa... 16
El Consell de Mallorca i Premsa Forana a Maria 18

Temporada de futbol 2007-2008 19
Marxes cicloturistes Mes de Juny 20
Torneig de futbol Base Cala Millor .. 20
Torrada de l'Escola de Futbol de la Penya Barcedlonista 20

FOTOGRAFIES:
Magí Ferriol
Antoni Gelabert
Joan Gelabert
Josep Genovart
Gabriel Bergas
Joan Gual

EDITORIAL

Si tot va bé, pareix ser que el tema de la construcció del nou edifici escolar que ha de venir a substituir els actuals tres edificis destinats a la docència al nostre poble pareix que arribarà a bon port.

És cert i en aquestes pàgines n'hem parlat a bastament, que l'emplaçament elegit no ens sembla el més adient. És cert que hem defensat els terrenys situats al costat del poliesportiu com els més adients (per la proximitat a l'àrea esportiva, per tractar-se d'un espai pla i d'accés fàcil, per la possibilitat de fer una reconversió de la zona i adaptar-la a noves necessitats del poble, etc.). També és cert que hem estat molt conscients de les limitacions que un ajuntament com el nostre té a l'hora de fer inversions milionaris en la compra de terrenys, o de fer unes requalificacions a la valenta que hipotequin patrimonis particulars. Això gairebé obligava a usar l'intercanvi amb algun particular, requalificant espais, per poder disposar de sòl públic de titularitat municipal per poder-lo oferir a la Conselleria.

Al final, la zona elegida, davant la farinera de Can Gual, amb el nou conveni urbanístic que se signarà amb els propietaris, permetrà disposar dels metres necessaris per envestir les obres.

No és hora de fer retrets a ningú, ni penjar-se medalles. Ara és l'hora de treballar tots junts (majoria municipal i oposició, AMPA de l'escola, mestres i tothom en general) i dur endavant la millor escola que doni sortida a unes necessitats educatives cada vegada més complexes i amb unes instal·lacions adients i operatives.

L'actual situació ja era insostenible, les instal·lacions obsoletes (fins i tot perilloses, tal i com ja ha sortit publicat en aquestes mateixes pàgines), la precarietat total. De la intel·ligència i actitud dels nostres representants municipals i de les alternatives i iniciatives que plantegi la societat civil de Maria en dependrà el futur dels dos edificis actuals. Dues joies arquitectòniques que no es poden deixar perdre i que han d'acomplir una funció social en benefici del nostre poble.

Ens agradaria que el mes vinent la portada de la revista fos l'anunci de la conformitat del nou emplaçament, per part de la Conselleria i per part de la totalitat dels nostres representants municipals.

Tots hi sortirem guanyant.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Gelabert Mas, Joan Ferriol Mascaró, Climent Garau i Salvà, Associació de Premsa Forana de Mallorca i Josep Ferriol.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques Gelabert
Sa Pobla

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

Lloc Web:
www.fentcarrerany.cat
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.cat

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

I SEGUINT PER DINS EL POBLE…

Al meu article del mes passat on parlava del mal estat de les voravies, feia referència a les fetes fa uns pocs anys, així com, també, a les fetes fa més temps.

Crec convenient també xerrar de les fetes fa molt poc temps, concretament al carrer Constitució i al carrer de Ses Venes.

Aquestes voravies, principalment la del carrer de ses Venes, al meu entendre, no pareixen fetes pensant amb les persones que hi hande caminar per damunt, sinó més bé, pels cotxes que han d'entrar i sortir de les cotxeries, que ho puguin fer amb facilitat, el qual no sembla el més correcte.

Jo sempre havia pensat, i crec que molta de gent pensa igual, que les voravies eren per a caminar-hi les persones, un temps com a resguard dels carros, ara d'un altre classe de trànsit que tots coneixem, altament perillós, però amb aquestes voravies noves ho pos en dubte.

Ara explicaré perquè. En primer lloc diré que, ja hi he caminat per damunt un parell de vegades, tot d'una que hi puges molt bé, cap bony, cap rajola espanyada, cap clot, etc. Però en arribar al portal d'una cotxeria la cosa ja canvia, tot d'una que passes el portal te trobes amb un desnivell exagerat, innecessari, i, si en trobam uns quants de seguits, si no sembla una muntanya russa, a prop s'hi fa.

He dit que el desnivell és innecessari, això és bo d'entendre, i s'hagués pogut solucionar amb el mateix fer la voravia. En primer lloc, el bordillo davant aquests portals no importaria estàs tan baix, la propera vegada que asfaltin aquests carrers si no queda al mateix nivell, envant s'hi farà, i, per altra banda, l'enrajolat de la voravia no té perquè haver d'anar a morir al mateix trispol de les cotxeries, perquè no hi ha cap cotxe que un escalonet de 5 o 6 cm. no el pugui pujar, o sia, que entre un poc que s'alçàs la vorera i un poc que se baixàs a la part de la porta, s'arreglaria bastant el desnivell que ara tenen aquestes voravies, com també, amb una tirada o dues d'arran del portal de rajoles que se'ls donàs rampa per matar s'escaló del portal, seria una altra solució.

En tot això hi incloc el tram de carrer que va de baix de s'escola fins al carrer Villalonga, que no sé si és el mateix de ses Venes o si té un altre nom.

Ara sí que vull fer una excepció, que és, l'entrada de la casa de'n Biel Bergas (Mancoré) aquella rampa que té no l'hi poden tocar, ara de la rampa fins al portal de la cotxeria, la voravia així com l'hi han deixada és una vergonya, si no fos que és recta, pareix la volta d'una pista de bicicletes.

Una altra cosa, al principi d'aquestes voravies, o sia, quan del carrer s'ha de pujar a la voravia, jo no hi he vist aquella rampa que ajuda perquè sigui més bona de pujar o baixar, ja sigui una cadira de rodes, cotxets d'infants, etc.

Amb tot això, jo no me vull decantar per si els que feien la feina no en sabien o ha fallat la direcció.

Una altra cosa que a mi m'ha cridat l'atenció han estat aqueixes caixes metàl·liques, registres, intuesc que d'electricitat, no per les caixes en si, sinó que, tres d'elles al carrer de Ses Venes, les han empotrades, ni més ni manco que dins terreny privat i a mi me costa creure que això se pugui fer. Jo recomanaria als propietaris dels solars que se'n cuidassin ara que encara és fresc, perquè pareix de sentit comú que estassin al damunt la voravia com els altres que hi estan, i són més, així mateix, al carrer Constitució hi estan tots.

Ara passaré a un altre tema. Al capdavall del carreró de la Rosa, baixant a la dreta, s'hi ha fet una finca amb plantes baixes i pisos, és una obra que en podem dir grossa, i, que fa cap de cantó amb el camí on hi donen els altres carrerons que baixen de s'Arraval. Aquest carrer, de cap a cap, té paret a cada banda i fa uns 5'5 metres d'amplària, a davant aquesta obra sé que no en fa més. Ara ve la meva pregunta: Per què aquesta obra, essent la primera que se fa en aquest carrer no la fan recular més i la posen en tirada de les parets antigues que hi ha? Me referesc al frontis del carrer de baix. Aquesta finca té unes quantes entrades, en aquest moment no ho record exactament, però de 4 o 5 que són, això significa que s'hi haurà de fer una voravia, i no pot ser mig metre, haurà de ser d'1'5 metres, així com toca.

Si de 5'5 metres li llevam l'amplària de la voravia, en queden 4 de carrer, si hi ha un cotxe aparcat, encara que només sigui per descarregar infants, la compra, etc. ens queden 2 metres i si en aquest moment ha de passar un tractor gros, un camió, etc. ja no pot passar.

Dit tot això, si en aquest carrer s'hi feien finques continuant continuant des d'aquesta primera fins al darrer carreró, seguint la tirada de les parets velles, això obligaria a eixemplar el carrer, i, als veïnats de l'altra banda els haurien d'expropiar de 4 a 4'5 metres i a més, segons tenc entès, queden fora de casc urbà.

Tan bé que ho tenia l'equip de govern per fer una cosa sensata abans de concedir la llicència d'obres d'aquesta primera finca, si hagueren fet una cosa tan senzilla com anar allà, treure el centre del carrer o camí, i, des d'aquest punt agafar 5 metres cap a una banda i 5 metres cap a l'altra, d'aquesta manera la cosa hagués estat més compensada.

Jo simplement demanaria als qui governen que abans de fer coses les pensin bé, i les que fan que se'n cuidin i parin esment, perquè val la pena...

Maria a 19 de maig de 2008.

Joan Ferriol Mascaró

Viatge a la ciutat llegendària de Tombuctú

Per molta gent, i entre ells jo mateix, el nom de Tombuctú anava lligat a una ciutat que evocava temps llunyans, misteris, aventures, històries de viatges que no acabaves de saber-ne la veritat. Per tant quan vaig tenir l'oportunitat de fer un viatge a Tombuctú no m'ho vaig pensar gens ni mica.

És una ciutat de la república de Mali, situada a 900 kms. al nor-est de Bamako, la capital, ja en plena zona desèrtica, que està situada estratègicament a la vora del riu Níger que es qui li va donar antany la gran possibilitat d'esdevenir una ciutat cruïlla i per tant d'aquí li ve la seva aurèola que podem acceptar de mítica. Va ser fundada sobre un campament *tuareg* al segle XII, i el nom prové d'una dona que li deien Buktú, (*buktú* significa "dona de gran guixa", melic, i *tim* significa pou en llengua tamashek), per tant l'indret era conegut com: "el pou de la dona de la gran guixa".

Quan un hi arriba, en no ser que hi hagi anat amb avió des de Mopti, que no fou el meu cas, i que no recoman en absolut, ja que el viatge per arribar-hi ja val la pena viure'l, entres es una zona que et fa un gran respecte ja que trepitges història i històries. D'entrada sembla una ciutat una mica destartalada, i de veritat que ho és una mica però no més que moltes de les ciutats africanes, però que ja sorprèn per la gran amplada dels carrers, que no es freqüent en les ciutats i pobles africans, per tant un ja veu que allò va ser planificat de manera distinta a moltes de les ciutats d'aquest continent tan atractiu i que li dóna un caire distint. Però també és cert que té un aire decadent, que reflecteix un temps passat que fou sense cap dubte millor, però que actualment ha perdut molta, per no dir quasi bé tota, la força i esplendor de què va gaudir en temps passat.

Però també notes que la gent té un aire distint de molts d'altres indrets, és més oberta, més tolerant, més acostumada a contactes amb altres gents, cultures, vestimentes i comportaments, i tot això li ve donat pel fet que ha estat una ciutat cruïlla de cultures, de moviments humans diversos i de vivències de moltes èpoques distintes.

La mítica Tombuctú, coneguda també amb els noms de "la Meca del Sahara", "la ciutat perduda del desert", "la ciutat dels tres-cents trenta-tres avis", "la desitjada", va ser la quimera objecte de molts viatgers, atrets per la llegenda que deia que els carrers estaven entapissats d'or. El gran esplendor de Tombuctú coincideix amb el de l'imperi Songay.

De tot aquell temps de les caravanes en què els camells arribaven a Tombuctú carregats amb els productes més exòtics, únicament en queda la sal de Taoudenni que ve carregada amb dromedaris per una ruta que recorre uns

900 kms per l'arena del desert. Les cases que queden de les èpoques anteriors encara mostren els aspectes senyorials diferents d'antany, tenen una elegància que no trobes a les altres ciutats, ni a la pròpia capital, però també hem de dir que en queden poques que estiguin totalment conservades ja que han sofert molts retocs i adaptacions amb el pas dels temps.

Les visites obligades són les mesquites, com totes construïdes en fang, que són uns autèntics monuments, generalment molt ben conservats ja que cada dos per tres les reparen perquè les pluges les van desgastant; les tres més valorades són Sankoré, Djinagareber, que és la més antiga i diuen que va construïda per un personatge que procedia de Granada cap a l'any 1325, i la Sidi Yahya, totes tres declarades patrimoni de la Humanitat per la Unesco. Pel voltants hi trobarem una escola coràmica on els nins i nines recitaven i escrivien sobre unes tauletes de fusta els versos de l'Alcorà, fins que els sabien de memòria. Una cançoneta que em recordava les classes a l'escola durant el franquisme, això li donava un to exòtic, perquè no es copsava a l'ambient civil una gran vivència religiosa com a d'altres indrets més "integristes" de l'Africa.

Cal destacar el centre d'estudis Ahmed Baba, creat també per la Unesco amb la finalitat de preservar els milers de manuscrits que es varen acumular a Tombuctú i a tota la zona durant els segles XIV- XVI. Cal destacar la Biblioteca Andalusí de Tombuctú, inaugurada el 2003 gràcies al fons Mahmud Kati i la cooperació espanyola, que conserva més de 3.000 manuscrits. És molt interessant per a nosaltres aquesta biblioteca perquè hi ha una gran referència a la vida económica, política, social, viviencial i migratòria dels àrabs espanyols expulsats arrel de la conquesta del Granada pels Reis Catòlics. Val la pena reflexionar sobre què passa amb els refugiats quan són expulsats de llur territori quan perden una guerra. A mi, i estic que segur que a molts de vosaltres, lectors, mai ens varen explicar que se'n feren dels "moros" que fugiren del Al-andalus després de la conquesta, doncs molts

fugiren cap al Marroc, Algèria i Mauritània i allí molts es replegaren i es posaren amb els temps sota les ordres del soldà Al Mansur que va conquerir Tombuctú i molts d'ells ja es quedaren allí i amb els temps llurs presència va donar uns aires a molts aspectes, entre ells la construcció, d'estil andalusí, així com a costums i formes de vida.

Pels carrers hi ha forns, són a les cantonades, separats de les cases, a vegades envoltats d'algunes plantes, per a coure el pa o les coques, o per fer altres menjars, com es ara per assortir de carn de mè o de pollastre els restaurants, que n'hi ha bastants, però això sí, del seu estil, no se s'assemblen als d'aquí, encara que el menjar és molt digne, net i cuidat.

Els mercat és una vegada més el lloc que s'ha de visitar, i on podem trobar de tot, les coses més impensables, els oficis que aquí ja han desaparegut, els recanvis que aquí fa anys que ja no fem servir, en canvi ells encara ho aprofiten al màxim, les tendes més plenes de tot el que un s'imagini, sembla desorganitzat, i jo crec que es així, és quasi impossible trobar el que un cerca, tendes de música, evidentment la que més hi ha es àrab, però també podem trobar música rock actual i fins i tot flamenc i de l'anomenada espanyola, també se'n troba. Un nota curiosa es que allí vaig veure per primera i única vegada un negre albí, i vos ben assegur que l'aspecte i faccions de negre i en canvi de pell blanca-vermellosa, cap pelat amb una paraula, que no vaig poder resistir-me a fer-li una fotografia tot i sent conscient que era ficar-me en la seva intimitat. Fa anys quan en naixia algun d'albí els pares el mataven perque creien que era un malefici per a la familia, tota llur nissaga han estat negres, tenir un fill blanc i si per sort s'escapava de la mort, amb els temps moria ja que l'exposició al sol intens i durant molt de temps així com una certa fragilitat ambiental feia que no arribassin pràcticament a adults, però ara és distint. Es dóna la circumstància que és una zona amb una "gran" concentració d'albins, segons les informacions mèdiques.

Per l'interior de la ciutat hi ha algunes tendes de nòmades que s'hi han instal·lat, en zones que abans hi havia hagut una casa i que actualment està tota destruïda, en queda el que en diríem un trast; per un temps, mentre hi ha pastura, hi tenen el bestiar a les afores, així gaudeixen dels "avantatges" que ofereix la ciutat. Però als afores de la ciutat està plena de les tendes dels nòmades que no volen acampar a l'interior per no pagar impostos i seguir essent lliures com ho han estat durant tota la seva història.

Als cafès s'hi troba gent jove prenent refrescos, les al·lotes generalment i de manera majoritària van vestides a l'europea, amb pantalons vaquers, i si bé no es besen pels carrers no és infreqüent veure algunes parelles que es donen la mà, i a la nit després de sopar en què vàrem anar a prendre un cafè a la terrassa del pis de dalt d'un restaurant de sobre el mercat per veure la ciutat i les mesquites il·l uminadess, venien parelles que se seien a prendre alguna cosa com si estiguessim a la plaça de Maria, sense fer carícies, però conversant i rient i festejant de manera que en diríem "normal" tot i essent un país majoritàriament musulmà, però molt tolerant i modern. He d'afegir que la vista des de la terrassa era preciosa amb les mesquites il·l uminades, els carrers a mitja llum i un cel estrellat com únicament és possible observar-lo als països que encara no tenen contaminació lumínica. I malgrat que era de nit i la il·luminació dels carrers no és el que em podríem dir acceptable, la seguretat era total i així ens ho deia la gent, en cap moment vàrem tenir la sensació de por i vàrem poder recórrer la ciutat lliurement així com també hi circulava gent de totes les edats i dones soles, fet poc freqüent al món àrab.

Aquesta ciutat està situada quasi a l'extrem nord de Mali, i fou la cruïlla del moviments comercials de la gent que procedia del Marroc, de Mauritània, d'Alger, de Burkina-Fasso, del mateix Mali quan encara no era un país com l'actual. Tot aquesta mescla de gents, races, costums, necessitats, llengües, va anar configurant la ciutat de Tombuctú de l'edat mitjana, i que pel fet d'estar situada a la vora del riu Níger, des de d'aquí sortien o arribaven les mercaderies que es distribuïen o procedien dels altres països, És a dir fou un grandiós centre comercial durant

bastant segles pel voltants de l'edat mitjana; hi havia la riquesa dels gran comerciants que es construïen unes grans cases, de diversos pisos, i que són de les que en queden restes, algunes encara ben conservades. Hi havia Universitat ja que la gent s'havia d'instruir per comprendre i aprofitar el gran cabal de coneixements que per allí passaven.

Des de la ciutat de Tombuctú sortien en direcció nord les caravanes que estaven constituïdes per centenars de camells i homes que seguint la ruta guiats per les estrelles, i en ple desert arriben puntualment al destí, i un d'ells era i encara és, les mines de sal de Taoudenni, que era un dels elements amb què retornaven per bescanviar i fer negoci, fet que actualment encara perdura. Però les caravanes actuals ja no són tan nombroses, però encara surten cada dues o tres setmanes amb unes quantes dotzenes de camells i unes dotzenes d'homes, carregats de queviures i altres estris cap al sud de Marroc i Alger com antany, seguint el camí de les estrelles arriben a punt i en punt. Varem tenir la sort de contactar amb un dels caps de les caravanes i ens contava, en llengua berber i una mica de francès, les seves vivències, i ens explicava l'organització dels homes de la caravana on cada un té unes responsabilitats que ha d'exercir pel bon govern i arribar a bon port; un dels fills d'aquest cap de caravana, un al·lot d'uns quinze o setze anys, molt correcte i amb gran simpatia ens féu una demostració de com lligar-se el mocador pel cap, ens explicava que ell hi anava quan no tenia escola i que era l'encarregat de fer i distribuir el te que prenien de manera freqüent, i ens deia que volia estudiar medicina però que li preocupava haver d'anar a la capital Bamako perquè hi havia molt de renou i ells estan acostumats al silenci, i aquest aspecte era molt constant sentir-ho dir. Ens varen convidar a prendre el te a la seva tenda, i de seguida en venguéren uns quants més a prendre el té amb nosaltres i també ens mostraven llurs artesanies per veure si en volíem comprar, sempre mercadejant; i sí que finalment vàrem comprar cosetes que no necessitàvem, però eren tan curiosos i amb uns dissenys tan particulars... Després férem una volta amb camells i el dia va acabar amb un posta de sol d'aquelles que un no oblidarà mai.

Antoni Gelabert Mas

Cadena 88
FERRETERIA GARAU

S´Abeurador, 10	Tl 971 52 34 75	07450-SANTA MARGALIDA
Isabel Garau, 27	Tl 971 85 06 37	07458-CA´N PICAFORT
Son Negre, 14	Tl 971 52 55 43	07519-MARIA DE LA SALUT

- **Material Elèctric**
- **Pintures**
- **Servei de Mescles (10.000 colors al moment)**
- **Còpies de Claus**
- **Bricolatge**
- **Eines**
- **Jardinería i Fontaneria**
- **Regadiu**
- **Articles per a la Llar**
- **Vestuari i Seguretat Laboral**

XERRADES SOBRE EDUCACIÓ

L'AMIPA del Col·legi Públic Antoni Monjo va organitzar al llarg del mes de maig amb la col·laboració de l'Obra Social de la Fundació "La Caixa" unes xerrades de formació per als pares, mares, educadors i persones interessades del nostre poble.

La primera tengué lloc el dia 6 de maig i fou una xerrada-taller impartida per la psicòloga Victòria Picò amb el títol ***Només necessit que m'escoltis*** a càrrec de la psicòloga Victòria Picó Aguiló, en aquesta xerrada s'explicaren i ensenyaren les pautes per aprendre a escoltar per facilitar la comunicació, els diferents tipus d'escolta i les pautes bàsiques per aprendre a escoltar activament.

El dia 13 de maig fou el torn de la psicòloga Margalida Navarro Alorda on ens exposà una xerrada amb el títol ***Promoure la bona educació dels nostres fills.*** Aquest dia es tractà el marc teòric; tipus d'intel·ligència; les habilitats socials; tipus de comportament; concepte de bona educació; desenvolupament de la bona educació i propostes d'aplicació pràctica.

I per acabar dia 27 de maig tornà ser el torn de Victòria Picó amb la xerrada-taller ***Quan estimar esdevé terapèutic***. Aquesta xerrada tractà sobre com expressar i rebre estimació incondicional sense voler controlar ni posseir; l'estimació cap a un mateix i cap a l'altre; el valor

de sentirse estimat com a persona com a condició per aprendre i per a créixer.

Unes 20 persones hi han assistit, poca participació tenint en compte que només de pares i mares n'hi ha més de 200 a l'escola de Maria, però els qui hi anaren en sortiren entusiesmats i contents d'haver tret aguna cosa positiva en relació a l'educació dels seus fills i les seves filles.

El darrer dia per acabar ho brufàrem amb una extraordinària coca de taronja amb xocolata que havia fet una de les mares i un tassonet de mistela.

BEQUES CAJA MADRID

El passat 28 de maig tingué lloc a la seu de *l'Academia de Bellas Artes de San Fernando*, al carrer Alcalà , a prop de la Porta del Sol a Madrid, el lliurament dels títols de Becaris que cada any atorga la Fundació Caja Madrid.

De quasi 900 aspirants se n'atorgaren 125 als millors expedients i millors projectes de Fi de Carrera. Entre els elegits s'hi trobava la violinista de Maria, na Catalina Sureda Colombram, dins l'apartat de Música que es convocava per primera vegada.

A l'acte hi assistiren els Prínceps d'Astúries, la presidenta de la Comunitat Autònoma de Madrid, Esperanza Aguirre, la ministra de Ciència i Innovació, Cristina Garmendía, el president de Caja Madrid i el president de la *Real Academia de Bellas Artes de San Fernando*.

Després dels parlaments de rigor tingué lloc l'entrega de títols que feren personalment els Prínceps.

Per acabar tingué lloc un còctel on Don Felip i Dona Letícia s'interessaren personalment pels projectes parlant amb els becaris i acompanyants.

L'acte, que havia començat a les 10,30 hores acabà sobre les 15, 30 hores.

LES ILLES BALEARS A L'EXPO ZARAGOZA 2008

Del 14 de juny al 14 de setembre se celebrarà l'Expo Saragossa 2008, una Exposició Internacional dedicada a l'aigua i el desenvolupament sostenible que pretén acollir fins a 8 milions de visitants i ser una eina per al debat, la posada en comú d'experiències innovadores i el compromís per a un futur amb aigua de qualitat per a tothom.

Milers d'obrers i especialistes treballen aquests dies a corre-cuita en un recinte de 25 hectàrees de superfície que s'ha creat a propòsit a la vorera del riu Ebre, a poca distància del centre de Saragossa, que acollirà els pavellons on estaran representats més de cent països i totes les comunitats autònomes espanyoles.

Una delegació balear encapçalada per les conselleres d'Interior, María Ángeles Leciñena, i de Comerç i Indústria, Francesca Vives, ha visitat les obres i ha posat especial èmfasi en el pavelló de les Illes Balears, un espai de 380 metres quadrats que vol donar a conèixer la gestió de l'aigua en una geografia insular i sense excedències, que es complementa amb una zona de 2.500 metres destinada a la gastronomia balear.

Els hexàgons

El pavelló té un reclam exterior especialment vistós, inspirat en una repetició d'hexàgons –la molècula de l'aigua- brillants que evoca la visió aèria que es té quan s'arriba a l'arxipèlag, amb colors que passen del blau més intens al color de la terra.

L'espai de les Illes Balears tendrà un important caràcter audiovisual, amb imatges que contínuament s'aniran projectant a les teles que embolcallen tot el recorregut. També l'olor acompanyarà la visita, gràcies a uns tubs que deixaran sortir diversos aromes.

L'entrada simula un avenc i les imatges presentaran les singularitats de les illes. A continuació s'entrarà dins un aljub i allà s'hi donaran a conèixer diversos elements propis de la cultura de l'aprofitament de l'aigua. La part final del recorregut –que tendrà una durada de 15 minuts- es presenta com la més espectacular: una cisterna de vuit metres d'altura en el qual el visitant farà un viatge sensorial a través de l'aigua i el seu cicle.

En els primers deu minuts de la visita es projecta un calidoscopi d'imatges a les parets de l'avenc, que incideixen en el fet insular, en la geografia, la climatologia, la flora i la fauna. Es mostren multitud d'hàbitats en els que l'aigua és un element indispensable, en un viatge que va des de la mar fins als cims més elevats, des de les albuferes o les salines fins als gorgs de la Serra de Tramuntana o els llacs subterranis de les coves.

En l'aljub, el visitant hi romandrà cinc minuts més. Durant aquest temps es farà un viatge en la història per conèixer quines són les aportacions deixades per l'home al llarg de la història. El punt d'aigua és sempre la referència en els poblats humans i, a partir d'aquí, existeixen multitud

d'estructures hídriques que van des dels aqüeductes fins a les fonts, els banys públics, els sistemes de clavegueram, els safareigs, els molins de vent, els embassaments o les modernes dessalinitzadores.

Durant els darrers minuts del recorregut, el visitant tendrà la sensació d'estar dins una cisterna de grans dimensions en un efecte en el qual se cerca un fort impacte.

La inversió

La inversió realitzada pel Govern de les Illes Balears en el pavelló és d'1'9 milions d'euros. Asseguren que en ell s'ha volgut fugir del folklorisme i que s'ha optat per donar un missatge més subliminal, malgrat també el Govern aprofita per donar a conèixer l'experiència insular relacionada amb la gestió de l'aigua: tarifes progressives, dessaladores, aprofitament de l'aigua de Sa Costera, depuració i reutilització de l'aigua, etcètera.

Una característica peculiar de la infrastructura balear és que és totalment desmuntable i que, després de la clausura de l'Expo, es podrà visitar a Palma.

En l'apartat gastronòmic, es farà promoció dels productes més valorats a l'exterior, com són el vi, l'oli d'oliva, el formatge, la sobrassada, l'ensaïmada i les herbes.

Restaurant - Celler
CA 'S PADRI TONI
BATEJOS - COMUNIONS
C/ Villalonga, 9 ☎ 971 85 80 16
Maria de la Salut (Mallorca)
Dilluns tancat excepte festius

El recinte

El pavelló de les Illes Balears es troba situat al costat dels de Catalunya, València i Múrcia i a pocs metres del d'Espanya.

Completen l'Expo Zaragoza 2008 un aquari fluvial únic a Europa, un pavelló-pont sobre l'Ebre de 7.000 metres quadrats que connecta el recinte amb la ciutat, sis places temàtiques dedicades a temes diversos relacionats amb l'aigua, un pavelló dedicat a iniciatives ciutadanes construït amb palla i fang, un palau de congressos, 62.000 metres quadrats de pavellons que representen els països i les comunitats autònomes participants, i una impressionant Torre de l'Aigua, de 76 metres d'altura, que pretén convertir-se en el símbol de l'esdeveniment i en punt de referència en la ciutat de Saragossa.

Perruquería
Rinxols
Home i Dona
C/ Carreró Menut, 18 (Son Puig) Tel. 971 52 50 51
07519 - María de la Salut

BULLIT DE NOTÍCIES

UN MAIG MOLT PLUJÓS

Encara que per les nostres contrades no teníem problemes de sequera (l'aigua mai no sobra per aquí) aquest mes de maig passarà a la història de la meteorologia, ja que des que es recullen les dades de pluviometria, els entesos parlen de pluges rècord. Com ja saben els nostres lectors, cada mes posam les dades pluviomètriques del mes anterior, de tal forma que aquest mes surt la pluja caiguda el mes d'abril (la revista s'acaba els darrers dies de maig), però ja podem anunciar que a la revista del mes de juliol, les quantitats registrades aquest mes de maig que acabam de passar seran històriques, almanco pels registres que nosaltres duim des de fa vint-i-dos anys.

Entre les coses que han resultat afectades per aquest excés d'aigua, hem de citar que la nostra excursió, projectada per al diumenge dia 25 es va haver d'anul·lar, donant-se la casualitat que l'any passat, ja l'haguérem d'anul·lar també pel mal temps. També, més d'un pagès que ja tenia les tomatigueres ben ufanes es queixava aquests dies passats d'excés d'humitat, cosa que ja començava a notar-se a les plantes i que amenaçava de convertir-se en un problema si l'aigua no s'aturava.

Ja se sap que això de l'aigua va com va i que en ploure convé treure el paraigües, si un no es vol banyar.

PREMIS ESCOLARS

El *Diario de Mallorca*, cada dimecres, té unes pàgines dedicades al món escolar. L'escola de Maria té alumnes que hi participen a títol individual. Es tracta de respondre a preguntes de cultura general o bé a jocs, endevinar paraules, etc. Dels darrers guanyadors n'hi ha de Maria. En aquesta fotografia podeu veure com els dos darrers guanyadors de la nostra escola, Joan Tomàs Darder i Esteve Quetglas Payeras, reben un lot de llibres de mans de la seva mestra, Martina Vives, obsequi de l'editorial EDEBÉ.

UNA PODA TARDANA

Els veïnats de l'Escola de Dalt se sorprengueren en veure com la brigada municipal, la darrera setmana de maig, s'acostava al pati de l'escola i podaven les dues moreres. Quan a penes falta un mes per a l'estiu, quan les móres ja són madures, sembla que no és la millor època per podar arbres com les moreres, però com que el mes de maig havia estat tan estrany i hi havia altres urgències...

UN DINAR DE CHIKILICUATRES

Aquest passat mes de maig el fenomen Chikilicuatre ha generalitzat el friquisme per tot arreu. Tant és així que el dia que al Restaurant de Cas Padrí Toni ens trobàrem tots els representants de Premsa Forana per dinar amb la presidenta del Consell de Mallorca, a la part de dalt, ens topàrem amb un estol de jovenetes que feien un dinar per acomiadar, com a fadrina, una de la colla. La Chikilicuatre Cati Carbonell, vestida com a tal i envoltada de les seves amigues, posava una nota d'humor al dinar. Les cançons i el sarau que muntaren, des de baix, el vàrem poder seguir perfectament.

PERE SUREDA PRESENTA EL LLIBRE *CARAMEL·LERS* A LA MISERICÒRDIA

Després d'haver presentat el llibre *Caramel·lers*, al patí de l'escola de Maria, tal i com mostràrem a la darrera revista, el passat dimecres dia 14 de maig, el nostre amic i col·laborador, el marier Pere Sureda el presentà a la Misericòrdia, a Palma. Allà, igual que a Maria, comptà amb una nodrida presència de gent interessada per la temàtica de la publicació. Esperem que el llibre sigui un bon èxit de vendes i que en Pere continuï la seva feina d'investigació de la història mariera.

BULLIT DE NOTÍCIES

SEGUEIXEN ELS PROBLEMES AMB LA CONSTRUCTORA QUE VOL URBANITZAR DARRERA L'ESGLÉSIA

Tal i com apuntàvem a la revista del passat mes de març, l'empresa que vol construir una urbanització a Son Puig, darrera l'església, començà a treure material del clot, envaint espais particulars i fent passar enormes camions per l'única sortida de la qual disposava: el carrer Major. Aquesta estreta via urbana patí els problemes del pas dels camions i els veïnats es queixaren a l'Ajuntament. Una posterior denúncia d'un veïnat al qual li envaïren la seva propietat, dugué a la paralització de les obres. Ara, quan encara no s'ha resolt el tema, un altre veïnat denuncia que li han tomat una paret i altres que els camions segueixen passant pel carrer Major, sense fer cas de les ordenances marcades. És ben necessari, i així ho manifestàrem, ja, llavors, que les autoritats municipals posin les coses clares i que l'empresa no es passi la legalitat pel forro.

LA BANDEROLA DE L'ESCOLA DE MARIA A LA TROBADA D'ESCOLES MALLORQUINES

El passat dissabte dia 17, a la Plaça de Cort de Palma se celebrà la Diada per la Llengua, que cada any organitza l'Obra Cultural Balear. El mateix dia se sol celebrar la Trobada d'Escoles Mallorquines, a la qual, per norma general, la nostra escola hi participa d'una manera o altra. Enguany se celebrava el 800è aniversari del naixement i cada escola havia de fer una banderola amb aquest motiu. Totes s'exposaven a la Plaça de Cort, i entre elles la de l'escola de Maria tal i com podeu veure a la foto. La dita sobre el color del cavall blanc del Rei en Jaume va ser el motiu central de la pancarta. També podeu veure nins de Maria participant dels actes de la festa.

TORNEIG DE TERCETI

El mateix dissabte dia 17, però a Maria, al Restaurant de Cas Padrí Toni, se celebrà un altre Campionat de Terceti organitzat per la revista Sa Plaça. Aquest joc de cartes, que sembla que ha quedat pràcticament circumscrit a la nostra localitat, compta amb

un bon nombre de jugadors. Més de quaranta se citaren al restaurant i feren les corresponents eliminatòries fins que la parella formada per Pere Jordà i Pere Alomar se'n dugueren la victòria. Abans un vídeo mostrà les característiques del joc.

PRESENTACIÓ DE LA PRIMERA NOVEL·LA DEL MARIER JOAN MAS

Dins de la Fira del Llibre que se celebra a finals de maig i començaments de juny, dilluns dia 2 de juny, al Born, s'ha de presentar la primera novel·la escrita pel marier Joan Mas i Vives.

Si bé fins ara l'activitat intel·lectual d'en Joan s'havia encaminat bàsicament a la investigació literària i a la docència, mai no havia renunciat a la creació literària i al final se n'ha sortit.

Si tot va bé, aquest estiu intentarem fer la presentació de la novel·la a Maria i aprofitarem per fer una xerradeta amb el nostre amic Joan Mas i Vives.

VISITA DE LA CONSELLERA D'EDUCACIÓ PER RESOLDRE EL TEMA DEL NOU EDIFICI ESCOLAR

Segons hem pogut saber, el proper dimecres dia 3 de juny, la Consellera d'Educació, Bàrbara Galmés, visitarà el nostre poble, per mirar de desbloquejar el tema de la construcció del nou edifici escolar. Esperem que per al bé de tothom, la cosa s'arregli i un nou edifici, en condicions, aculli els nostres fills en edat escolar, en un futur no massa llunyà.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Maria Antònia Montiel Llabrés, morí el passat 9 de maig a l'edat de 15 anys. Vivia al carrer Juníper Serra, número 7.

Sor Andrea Pascual López ens deixà el passat dia 21 de maig a l'edat de 88 anys. Vivia al carrer Capità Pere, número 42 de Sa Pobla.

Que descansin en pau

BENVINGUTS:

Paula Carbonell Font va néixer el dia 2 de maig. És filla de Juan Antonio Carbonel Cifre i Margalida Font Miquel.

Paula Gual Tortella vingué al món el passat dia 16 de maig. Els seus pares són Joan Gual Bergas i Antònia Estela Tortella.

Yasmina Hammou Mida va néixer el dia 21 de maig. És filla d'Ahmed Hammou i Fatima Mida.

Enhorabona als pares i demés família

JA L'HAN FETA:

· Juan Antonio Franch Mestre i Isabel Mas Vanrell es casaren el passat dia 3 de maig de 2008.

Que el vostre amor no acabi mai

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT		971525002
		(Fax) 971525194
	Policia Local	971100112
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA		971525463
	(cita prèvia)	902079079
APOTECARIA		971525020
OFICINA DE CORREUS		971858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL		971525457
PARRÒQUIA		971525033
GESA: AVARIES		902534902
SOREA,	Servei d"aigua	971644004
	Avaries	971644006
EMERGÈNCIES		112
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR	Informació	971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
HOSPITAL D'INCA		971888500
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150
MANCOMUNITAT DES PLA		971830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu 971520203

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 9 a 14 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16.30 a 20.30 hores.
UNITAT SANITÀRIA:
de 9 a 15 hores.
BIBLIOTECA:
Dilluns, dimarts, dijous i divendres: de 17 a 20 h.
Dissabtes: de 9 a 12 hores.
PARC VERD:
DILLUNS, de 9 a 13 hores.
DIMARTS I DIJOUS, de 16 a 20 hores.
DIMECRES I DIVENDRES, de 10 a 14 hores.
DIUMENGE, de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7.55, 10.30 i 14.45 hores
Sortides Manacor: 11.05, 13.35 i 18 hores

El temps

MES D'ABRIL

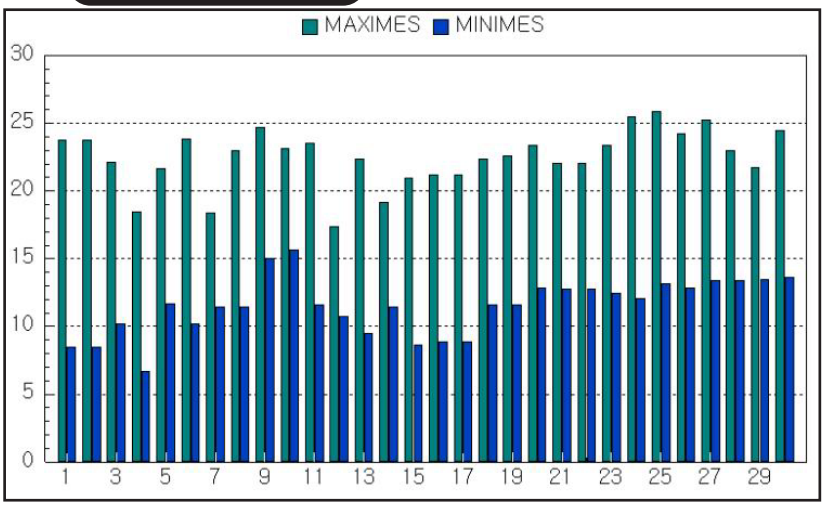

PLUVIOMETRIA

Dia 12 ..... 2 l.
Dia 13 ..... 2 l.
Dia 20 ..... 3 l.
Dia 28 ..... 2 l.

TOTAL: 9 LITRES

Temperatura Màxima 25,9º C (Dia 25))
Temperatura Mínima 6,7º C (Dia 4)
Temperatura Mitjana 17º C
Mitjana Màximes 22,5º C
Mitjana Mínimes 11,5º C

POEMES I GLOSES

Si sofriu molt a la terra
els deia el predicador,
en el Cel, nostre Senyor,
vos darà la mel amb gerra.
No hi ha dreta ni esquerra
allà en l'eternitat,
és un món coordinat.
Allà no existeix la guerra.

Deixau les supersticions
i els sermons que puguin fer,
el cos alimentau bé
i això són les condicions.
Aquell qui véngui amb cançons
i que vos vulgui protegir
d'ell n'hauríeu de fugir
que vos crearà trastorns.

Climent Garau i Salvà

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria	-Sineu	-Inca	- Palma	Palma-	Inca --	Sineu-	Maria
06:25	06:41	06:55	07:29	06:21	06:56	07:09	07:35
07:35	07:52	08:06	08:40	07:20	07:55	08:08	08:40
08:40	08:57	09:11	09:45	08:25	09:00	09:13	09:40
09:40	09:57	10:11	10:45	09:25	10:00	10:13	
	10:57	11:11	11:45	10:25	11:00	11:13	
	11:57	12:11	12:45	11:25	12:00	12:13	
	12:57	13:11	13:45	12:25	13:00	13:13	13:40
13:40	13:57	14:11	14:45	13:25	14:00	14:13	14:40
14:40	14:57	15:11	15:45	14:25	15:00	15:13	15:40
15:40	15:57	16:11	16:45	15:25	16:00	16:13	16:40
16:40	16:57	17:11	17:45	16:25	17:00	17:13	
	17:57	18:11	18:45	17:25	18:00	18:13	
	18:57	19:11	19:45	18:25	19:00	19:13	19:40
19:40	19:57	20:11	20:45	19:25	20:00	20:13	20:40
20:40	20:57	21:11	21:45	20:25	21:00	21:13	21:30
	22:01	22:15	22:49	22:00	22:35	22:48	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria-	Sineu-	Inca-	Palma	Palma-	Inca-	Sineu-	Maria
	07:03	07:17	07:56	06:45	07:25	07:38	08:20
08:00	08:18	08:32	09:11	08:00	08:40	08:53	
09:15	09:33	09:47	10:26	09:15	09:55	10:08	10:20
	10:48	11:02	11:41	10:30	11:10	11:23	
	12:03	12:17	12:56	11:45	12:25	12:38	
	13:18	13:32	14:11	13:00	13:40	13:53	
	14:33	14:47	15:26	14:15	14:55	15:08	
15:30	15:48	16:02	16:41	15:30	16:10	16:23	16:35
	17:03	17:17	17:56	16:45	17:25	17:38	
18:00	18:18	18:32	19:11	18:00	18:40	18:53	19:05
	19:33	19:47	20:26	19:15	19:55	20:08	
	20:48	21:02	21:41	20:30	21:10	21:23	
	22:03	22:17	22:56	22:00	22:40	22:53	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic-	Sta Marg-	Maria-	Palma	Plama-	Maria-	Sta Marg-	Can Pic
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
10:45	11:00	11:10	12:15	13:15	14:20	14:30	
	14:50	15:00	16:05	16:30	17:35	17:45	17:55
18:00	18:20	18:30	19:35	19:45	20:50	21:00	21:15
Dissabtes, diumenges i festius:							
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
14:30	14:50	15:00	16:05	19:45	20:50	21:00	21:15

EL REBOST DE FENT CARRERANY

TERNASCO D'ARAGÓ

La carn de mè és una de les poques referències que té un preu pràcticament estable. La podem comprar procedent de guardes que pasturen per l'Aragó amb la garantia T.A., inicials de Ternasco de Aragón, carn reconeguda en l'àmbit europeu com a Indicació Geogràfica Protegida. Resultat de les races Rasa Aragonesa, Ojinegra de Teruel i Roya Bilbilitana.

Els ternascos procedeixen d'animals alimentats amb llet materna i també cereals, amb una edat inferior als 90 dies i un pes en canal de 8 a 12,5 quilos. El resultat són unes espatles a 6,9-5 • i cuixes a 8,50 • el quilo, de color rosa pàl·lid i textura suau.

Donat que a l'Aragó hi ha registrades aproximadament 1.200 ramaderies, amb més de 600.000 caps, totes amb traçabilitat, comprar ternasco és una garantia d'èxit culinari.

Ingredients per a quatre persones

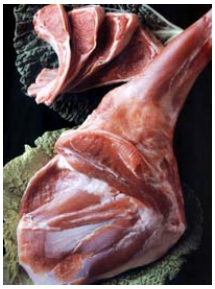

Un kg. de ternasco.
Mitja dotzena de patates.
50 grams de saïm.
Mitja cabeça d'alls.
Un tassó de vi blanc.
Una branca de romaní.
Un manadet de julivert.

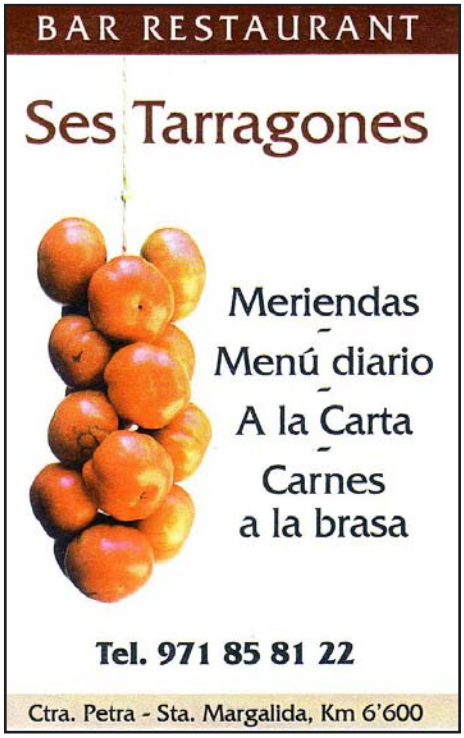

Oli d'oliva DO. Mallorquí.
Sal fina d'Eivissa.

Elaboració

Pelau i tallau les patates en rodanxes gruixudes i posau-les cobrint el fons d'una palangana de forn. Salau-les. A continuació, fregau la carn amb els alls, salau-la, untau-la amb el saïm i el romaní. Col·locau-la damunt de les patates i ho posau tot al forn durant uns 30 minuts a 180°.

Paral·lelament, feis una picada al morter amb dos grells d'all, el julivert amb una mica de sal, afegiu-hi l'oli i el vi blanc. Remenau-ho tot una bona estoneta fins que quedi ben lligat, abocau-hi la picada i continuau la cocció durant 30 minuts més. Bon profit.

Maridatge: aquí **sí que ho hem d'acompanyar amb un bon Rioja**, de la zona de Toro, que pràcticament tots són deliciosos i inconfusibles. Un criança en botes de roure francès d'uns 18 mesos segur que ens farà les delícies de pegar uns glopets petits després de cada mossegada carn, que ens durà sensacions gustatives que recordarem molts de temps.

ERA NOTÍCIA A FENT CARRERANY FA VINT ANYS

Fa vint anys celebràvem el segon aniversari de la revista i d'això parlàvem a l'editorial.

Joan Ferriol ens feia una carta literària sobre records.

La parròquia parlava de les seves activitats. I una de les que destacàvem eren les excursions al puig de Maria dels nins de catequesi i el grup de neteja, amb les seves corresponents parelles visitaren la part d'Andratx, Banyalbufar i Estellencs, incloent una visita a La Granja d'Esporles i a Don Miquel Estades.

Acabàvem la xerradeta que havíem fet amb l'amo en Toni Regalat.

Pere Fons, en la seva Pàgina Bíblica, parlava de la confirmació.

Dins el Bullit anunciàvem l'obertura del forn de Maria al carrer de l'Església.

Cinc pàgines de la revista estaven dedicades a Correu Obert amb quatre cartes.

Havia acabat el IV gran premi Pla de Mallorca de Ciclisme i informaven del seu desenvolupament.

Explicàvem que havíem pujat fent carrerany al Massanella i que la següent excursió que teníem preparada era visitar el castell de Santueri.

FENT CARRERANY

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL 'FENT CARRERANY'. · MARÍA DE LA SALUT.

2 ANYS... I CONTINUA.

Nº 23 JUNY 1988

Els alumnes de del tercer cicle de l'escola, entre Campanet i Ullaró. Al fons es veu el puig Tomir. Era dia 28 de maig. Visitaren Campanet i la Fundació de protecció i Defensa del Voltor Negre.

Qui dies passa...

Dimarts, 6: ***El PP i la seva original contribució a l'estudi (i solució) de les patologies humanes***. Si les coses segueixen al ritme a què ens han acostumat aquest darrer mig any, la humanitat els estarà eternament agraïts. Difícilment trobaríem un grup humà (com ho està fent el PP balear)que hagi possibilitat que la ciència mèdica avançàs a la velocitat a què ho hem fet aquests darrers sis mesos. Primer va ser el tinent de batle palmesà Rodrigo de Santos, el

qual, pobret, solucionava els seus problemes d'addicció a la cocaïna, posant mà a la VISA municipal. El segon va ser aquell gerent de BITEL, Damià Vidal, el qual, per no saber dir que no, també usava els doblers públics per solucionar els seus problemes amb els adverbis de negació. La tercera patologia, vinculada, no sé si a problemes visuals, o a manca de voluntat, l'hem trobada en el judici que es fa a l'ex-batle d'Andratx, Eugenio Hidalgo. Aquest responent a l'acusació del fiscal sobre la il·legalitat del seu xalet li respongué de manera literal "s'ha fet sense voler i sense tèmer-me'n". Davant aquesta allau de patologies solucionades posant mà a la caixa pública o usant els beneficis del càrrec, la ciència mèdica es troba amb un problema. S'han acabat els fàrmacs? Com quedarà la indústria farmacèutica? I si es demostra que l'ús dels doblers públics soluciona moltes d'aquestes malalties, qui es podrà oposar a estendre i fomentar-ne el seu ús? Ja em veig els jutjats plens de metges i professionals de la sanitat parlant a favor dels diferents acusats de posar mà a la caixa, amb l'argument que això ajudava a controlar la seva malaltia. Si seguim trobant malalties que es curen no amb els recursos públics habituals (la sanitat, en definitiva, és això), sinó amb aquesta nova teràpia, el ministre Solbes, que de manera tan diligent i "castissa", controla el superàvit públic, per usar en temps de vaques flaques, ja es pot posar a tremolar.Ja és ben certa aquella dita que "*Els doblers no donen la felicitat, però, com hi ajuden!*".

Dilluns, 19: ***La misèria dels miserables*****.** Veig, per televisió, un reportatge sobre els conflictes que estan passant a Sud-àfrica. La crisi que està patint aquest país del sud del continent africà, després d'haver superat de manera admirable i sacrificada (encara que ara es veu que no va ser tan eficient com se suposava, de portes enfora), el tema de l'"*apartheid*", ha agafat una dimensió aterridora. Convé recordar que la minoria blanca de la República de Sud-àfrica instituí, a finals de la dècada dels quaranta, un sistema legal de separació a partir de quatre grups ètnics: blancs, negres, indis i mestissos. Aquesta separació es feia a partir de tres premisses: espais residencials (zones habitades exclusivament, per un dels quatre grups), espais i béns públics (hospitals, platges, parcs, trens, busos...) i la possessió de les terres (la població negra només podia ser propietària d'un 13% de les terres). A més, per tenir mà d'obra barata, es crearen una mena de guetos interiors *(bantustants)*, per acollir la gent procedent d'altres ètnies africanes on el caciquisme, la corrupció i el tribalisme més sagnant hi campà ben a l'ample. Pareixia que tot això s'havia acabat a començaments dels anys noranta, quan s'abolí el sistema de segregació racial i tots els ciutadans, en teoria, passaren a ser iguals en drets i deures. Ara bé, com sempre (i no cal anar massa enfora per trobar semblances i casos si fa no fa iguals), la misèria inicial, en el moment de donar via lliure a la igualtat d'oportunitats, fa que uns puguin córrer lleugers i els altres a penes es pugui moure ja que la trava de tants d'anys els ha deixat coixos, encarcarats o literalment impedits. En aquest punt de partida quedà la majoria immensa de la població negra: marginal i marginada d'aquest nou món d'oportunitats. Vint anys després, i en uns moments de fortes recessions econòmiques, aquesta república sud-africana, que havia acollit una gran munió d'immigrants que l'havien vist com el seu "Dorado" particular, i que s'havien convertit en el darrer escaló social, encara per davall de la població negra autòctona, ja prou castigada socialment i econòmicament, veu com els jornals escassegen, com els recursos no arriben i a l'hora de cercar culpables es giren (la història ens diu que inevitablement) cap als més dèbils, els nous, els nouvinguts. El resultat

són les ràtzies sobre els campaments on habiten de manera infrahumana aquests darrers nouvinguts, acusant-los de prendre'ls els llocs de feina, de lladres, de malfactors. Desenes, potser centenars de morts, contemplen aquest desgavell i el lament hipòcrita d'una societat a la qual ja li va bé que no li cerquin les puces a caseva i que mentre es barallin (miserables i més miserables) entre ells, estarà ben tranquil·la.

Deia, que no cal anar massa enfora per trobar casos semblants. Pensau què passa per devers Itàlia, ara que aquesta nova dreta *berlusconiana* ha agafat força. Els romanesos, els gitanos, instal·lats a llocs absolutament denigrats, que malviuen, exclosos, enmig d'una societat opulenta que els usa i els tira com a mocadors de paper, són víctimes d'una ira fomentada des del mateix poder públic. Per aquí prop, no sabem què s'ha de fer amb els gitanos de Son Banya. I si feim una ullada a la història, convé recordar com acabaven els sermons d'aquelles ordres de predicadors que despotricaven contra els no creients: l'entrada i cremada del call jueu i uns quants centenars d'ells torrats o ajusticiats com a ritual purificador. Allò que deia. La misèria usada com a purgació.

Dimecres, 21: ***La infalibilitat del discurs religiós***. Fa anys, molts d'anys, que vaig conèixer en Pep Coll. Més gran que jo, pul·lulava per la Universitat de Barcelona, els mateixos anys que jo. Sabia que feia o havia fet filosofia, però el seu interès per la literatura era conegut. Era de la colla dels lleidatans. La seva feina com a escriptor, com a articulista, com a tertulià, l'he anat seguint de manera puntual. I he llegit alguna cosa seva de temàtica pallaresa (el seu món mític). Vaig saber que havia guanyat el darrer premi Sant Jordi de novel·la amb una recreació de la història de l'aparició de la Mare de Déu a Bernadette, *Les senyoretes de Lourdes*, novel·la que havia de presentar a la localitat lleidatana de Tremp. Idò bé, sembla ser que al rector de Tremp, mossèn Joan Antoni Mateo, no li va fer cap gràcia que un escriptor, que es declara no creient, agafi un tema que ell considera exclusiu dels creients i que en faci la seva interpretació en forma de ficció novel·lada. I recomanà des del púlpit que és el full parroquial, que la gent boicotejàs la presentació del llibre. És cert que com deia La Trinca (també era una altra Trinca), a l'església hi ha de tot: capellans de dreta i d'esquerra, militars i obreristes, rics i pobres…, però cada vegada que sent sonar determinades campanes,em pos a tremolar.

Dissabte, 30: ***Temps de preparar les herbes***. Quan érem més jovenets i havíem d'organitzar qualque bauxa o festa, l'escena es repetia. Anàvem fins a Ca'n Tomeu i demanàvem a madò Bàrbara una botella d'herbes dolces. Era pràcticament l'única cosa a la qual podíem accedir. Més tard la cosa s'anà diversificant i altres licors passaren a formar part del menú festiu. Però les herbes de madò Bàrbara eren especials. Amb un punt d'equilibri entre l'anís dolç i l'aiguardent i les herbes justes i necessàries, entraven de manera admirable. De la ressaca val més que no en parlem. Un excés de licor dolç és sempre és mal de pair que el sec. I les seqüeles s'allargaven més del compte.

De tot això el que m'ha quedat és un vici que no tenc cap inconvenient a confessar. Llevat del vi (i bo, si pot ser, i amb prudència), cap altre licor m'ha atret especialment. Però a l'estiu, a les vetlades, a la fresca, m'agrada agafar un glaçonet i dins un tassó afegir-hi un raig d'herbes dolces que a poc a poc es van mesclant amb l'aigua del glaçó i que ajuden a posar pau i harmonia a les caloroses vetlades estiuenques. Per això, des de fa uns anys, més que comprar les herbes, m'agrada peparar-les. Encara que reconec que mai no podré arribar a assolir el nivel d'excel·lència de les herbes de madò Bàrbara, em conform i les gaudesc tant com altres.

I el mes de maig és el temps de preparar-les, però enguany, ai, las! Ja acabam el mes i encara no he pogut fer el beuratge que ha de durar tot l'any. Un maig estrany (rècord no sé si en quantitat, però sí en dies de pluja, que han tocat tots els caps de setmana) ha impedit que anàs a cercar les herbes que han de maridar i posar gust a la mescla dels licors. Encara que ja entram dins el juny esper un cap de setmana amb bon temps per fer-ne provisió. Ja no hi ha madò Bàrbara per solucionar el problema.

Joan Gelabert Mas

EL CONSELL DE MALLORCA I PREMSA FORANA DE MALLORCA FIRMEN UN CONVENI MARC DE COL·LABORACIÓ AL NOSTRE POBLE

El passat dissabte dia 24 de maig, la presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, i el president de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, Gabriel Mercè, firmaren un conveni marc de col•laboració entre les dues entitats.El Consell de Mallorca convidà per a tal ocasió a un dinar a tots els representants de les publicacions de Premsa Forana, a Maria de la Salut, al Restaurant de Cas Padrí Toni, amb la presència, finalment, d'una trentena de publicacions associades, i unes 50 persones assistents a l'acte.Per part del Consell, apart de la presidenta, hi foren presents: el Conseller de Presidència, Cosme Bonet; la Directora Insular de Comunicació, Maria Neus Picó; el Director Insular de Projectes de la Presidència, Rafel Oliver Mas; i el Cap de Premsa de la Presidència, Jordi Minguillón.Durant la celebració del dinar tingué lloc la firma del conveni, així

FOTO ANTIGA

Aquesta foto ens l'ha feta arribar en Guillem Mayol, l'ectricista. Està feta dins una aula de l'escola de dalt, l'escola de nins, cap a l'any 1959 o 60. En Guillem hi és i estic seguir que la majoria dels que hi sou vos hi coneixereu.

Recordau que feim una recollida de fotos antigues per tenir-ne una base de dades fotogràfiques del poble i de tots els mariandos que estigui a disposició de tots. I si cau la possibilitat fer-ne una publicació.

internetbaleares
CONSULTORIA TECNOLOGICA
DISEÑO Y TECNOLOGÍA
Internet e Intranet
Nuevas Tecnologías
Identidad Corporativa
Infografías Inmobiliarias
CONSULTORÍA
Calidad ISO
Protección de Datos
Comercio Exterior
Marti Fons Ginard
Director/Consultor
Ponent, 1
Maria de la Salut
Mallorca
Illes Balears
Tel: 971 525 465
info@internetbaleares.es
www.internetbaleares.es

TEMPORADA DE FUTBOL 2007/08

Resultats dels nostres equips i classificacions:

F.C. MARIA DE LA SALUT DE 3ª REGIONAL

Partits jugats:

Jornada 23 (01 – 05 – 08)
LOS COPIHUES - MARIA DE LA SALUT (0 – 7)

Jornada 24 (04 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – VALLDEMOSSA AT. (2 – 0)

Jornada 25 (11 – 05 – 08)
SANTA CATALINA – MARIA DE LA SALUT (1 – 1)

Jornada 26 (18 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – ES RAIGUER (3 – 1)

Jornada 27 (25 – 05 – 08)
PINA – MARIA DE LA SALUT (3 – 0)

Pròxims partits:

Jornada 28 (01 – 06 – 08)
MARIA DE LA SALUT – SINEU

Jornada 29 (08 – 06 – 08)
MARIA DE LA SALUT – SON SARDINA

Jornada 30 (15 – 06 – 08)
CA'N PICAFORT – MARIA DE LA SALUT

		Punts	J.	G.	E.	P.
1	P. RAMON LLULL	57	26	18	3	5
2	SON SARDINA	54	26	18	0	8
3	MARIA DE LA SALUT	53	26	16	5	5
4	C'AN PICAFORT	50	26	15	5	6
5	F. BASE SANTANYÍ	50	25	15	5	5
6	SANT GAIETÀ	47	26	14	5	7
7	PINA	42	27	12	6	9
8	VALLDEMOSA AT.	41	26	12	5	9
9	PORRERES	33	26	9	6	11
10	SANTA CATALINA AT.	33	26	10	3	13
11	SINEU	24	27	7	3	17
12	MURO	22	26	5	7	14
13	ES RAIGUER	21	27	6	3	18
14	SA COMA	18	25	5	3	17
15	LOS COPIHUES	11	26	3	2	21

F.C. MARIA DE LA SALUT BENJAMINS FUTBOL 7

Partits jugats:

Jornada 30 (03 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – CAMPOS (5 – 3)

Jornada 31 (10 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – ALGAIDA (3 – 5)

Jornada 32 (17 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – SES SALINES (5 – 0)

Jornada 33 (24 – 05 – 08)
MARIA DE LA SALUT – SENCELLES (11 – 1)

Pròxims partits:

Jornada 34 (31 – 05 – 08)
S'HORTA– MARIA DE LA SALUT

		Punts	J.	G.	E.	P.
1	PORRERES	85	29	28	1	0
2	ARENAL	71	29	23	2	4
3	S'HORTA	66	29	20	6	3
4	ES PLA	60	28	20	0	8
5	FELANITX	53	29	17	2	10
6	AT. SON SERVERA DEL S.	50	28	16	2	10
7	ALGAIDA	49	29	15	4	10
8	PLA DE NA TESA AT.	49	29	15	4	10
9	MONTUÏRI	42	30	13	3	14
10	LLUCMAJOR	32	30	10	2	18
11	MARIA DE LA SALUT	30	29	9	3	17
12	R.T. ARENAL	29	29	9	2	18
13	SANTANYÍ	28	29	9	1	19
14	CAMPOS	27	29	8	3	18
15	SES SALINES	1	28	1	1	26
16	SENCELLES	0	28	0	0	28

MARXES CICLOTURISTES. MES DE JUNY. 2008

Sortides a les 08.00. Plaça des pou.

1 juny. CALA TORTA.
Maria, Ses comunes de Petra, Artà, Cala Torta.
Tornada cap a Maria. KM 92.00
(breu aturada a Artà, de tornada)

07 juny, PORT DE VALLDEMOSSA.
Amb cotxe fins Festival Park, S'esgleieta, Esporles, La Granja, Coll d'en Claret, Port de Valldemosa, Valldemosa. Festival Park. 74 KM.

15 juny. PUJADA A S'ESTERELL.
Maria, Muro, Sa Pobla, Pollença, pujada S'esterell.
Tornada cap a Maria. 70 km

22 juny. PUJADA AL CIM DEL PUIG MAJOR. 1445 MTS
la inscripció es tanca dia 07 juny
Noms I DNIs. (Pere Ferriol o Pep d'es forn)
Programa a part. 55 km des de Lluc.

XXIV edició del Trofeu Ciclista Pla de Mallorca

El proper dissabte dia 7 de juny acaba a Sineu l'edició d'enguany d'aquest trofeu ciclista. Serà de les 16 a les 20 hores. I el sopat de cloenda tendrà lloc el dia 13 de juny al restaurant Es Cruce. En el proper número publicarem un resum del que ha estat l'edició d'enguany d'aquest trofeu.

TORNEIG INTERNACIONAL DE FUTBOL BASE CALA MILLOR

Els dies 6, 7 i 8 de juny tendrà lloc al camp de futbol "Ses Eres" de Son Servera, el Torneig Internacional de Futbol Base "Bahía de Cala Millor" amb la participació de 10 equips: Ajax Amsterdam, Arsenal, Everton, Hannover, Porto, Inter de Milà, PSV Eindhoven, RCD Mallorca, Reial Madrid i el Schalke'04.

IB3 retransmetrà diversos partits, sobretot els disputats pel Mallorca amb el qual hi juga en Miquel Vanrell, que podeu veure a la dreta de la foto.Aquest seran el dia 6 a les 19 hores, Ajax-Mallorca, el dia 7 a les 12,30 hores, Inter de Milà-Mallorca, a les 19 hores, Mallorca-Hannover. També esw transmetrà la fase final el dia 8 a les 11.45 hores.

TORRADA DE L'ESCOLA DE FUTBOL DE LA PENYA BARCELONISTA

El passat dissabte dia 31 de maig, la Penya Barcelonista oferí a pares, jugadors i entrenadors una torrada com a acabament de les activitats esportives desenvolupades durant la temporada. Aquesta s'havia de fer a la plaça des Mercat, però davant la inseguretat de la climatologia, optaren per fer-la al pati de l'escola. Aquí els teniu bens contents i amb la panxa plena.